

Sbírka zákonů a nařízení republiky Československé

Částka 69.

Vydána dne 12. srpna 1946.

Cena Kčs 1.—

O B S A H:

(165. a 166.) 165. Zákon o trestní ochraně národních podniků, znárodněných podniků a podniků pod národní správou. — 166. Zákon, jímž se mění a doplňují trestní řády.

165.

Zákon

ze dne 18. července 1946

o trestní ochraně národních podniků, znárodněných podniků a podniků pod národní správou.

Ústavodárné Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

§ 1.

(1) Zlomyslné poškození budov, zařízení, strojů, náradí nebo jiných věcí, jichž se užívá k provozu národního podniku, znárodněného podniku nebo podniku pod národní správou, předsevzaté v úmyslu zmařit, ztížit nebo ohrozit jeho provoz, trestá se jakožto zločin, nehledíc k výši škody, těžkým žalářem (káznicí) od 1 do 5 let a podle velikosti zlomyslnosti a nebezpečnosti až i do 10 let.

(2) Vzešel-li však z poškození skutečně úraz na zdraví, bezpečnosti těla nebo majetková škoda většího rozsahu, buďtež vinníci potrestáni těžkým žalářem (káznicí) od 10 do 20 let, a za okolností zvláště přitěžujících doživotním těžkým žalářem (káznicí). Nastala-li z takového poškození smrt člověka a mohl-li to pachatel předvídati, buď potrestán smrtí.

(3) Odsoudí-li soud pro zločin v odstavci 1 neb 2 uvedený, vysloví zároveň, že jmění odsouzeného propadá zcela neb zčásti ve prospěch státu.

§ 2.

(1) Kdo se hrubou nedbalostí dopustí poškození na budovách, zařízeních, strojích, náradí nebo jiných věcech, jichž se užívá k provozu národního podniku, znárodněného podniku nebo podniku pod národní správou, za okolností, z nichž pachatel mohl seznati, že provoz podniku může být zmařen, ztížen nebo ohrožen, bude potrestán pro přečin tuhým vězením od 6 měsíců do 2 roků.

(2) Byl-li čin spáchán za okolností zvláště nebezpečných, nebo byla-li jím způsobena vážná škoda na zdraví člověka, buď vinník potrestán tuhým vězením od 1 roku do 3 let; byla-li však

způsobena smrt člověka, tuhým vězením do 5 let.

§ 3.

(1) Kdo se úmyslně dopustí jiného jednání směřujícího k tomu, aby provoz národního podniku, znárodněného podniku nebo podniku pod národní správou zmařil, ztížil nebo ohrozil, nebo v témže úmyslu zanedbá povinnosti, které má při provozu podniku, bude potrestán pro zločin těžkým žalářem (káznicí) od 1 do 5 let. Byla-li takovým jednáním způsobena značná škoda, buďtež potrestán těžkým žalářem (káznicí) od 5 do 10 let. Vedle trestu na svobodě může být uložen peněžitý trest do 5 milionů Kčs.

(2) Spáchal-li vinník takový čin z hrubé nedbalosti za okolností, z nichž mohl seznati, že provoz podniku může být zmařen, ztížen nebo ohrožen a byla-li takovým činem způsobena škoda, potrestá se pro přečin tuhým vězením od 1 měsíce do 1 roku. Vedle trestu na svobodě může být uložen peněžitý trest do 1 milionu Kčs.

§ 4.

Odsoudí-li soud pro zločin, uvedený v § 1 a 3, odst. 1, vysloví v oboru působnosti trestního zákona čl. V/1878 zároveň ztrátu úřadu a dočasné odnětí politických práv.

§ 5.

Za trestný čin podle tohoto zákona nelze považovati stávkou.

§ 6.

Zvláště přitěžující okolností je, spáchala-li trestný čin podle tohoto zákona osoba odpovědná za správu nebo vedení národního podniku, znárodněného podniku nebo podniku pod národní správou.

§ 7.

Tento zákon nabývá účinnosti dnem vyhlášení. Provede jej ministr spravedlnosti po dohodě s příslušnými členy vlády

Dr. Beneš v. r.

Dr. Zenkl v. r.

Dr. Drtina v. r.

166.

Zákon

ze dne 18. července 1946,

jímž se mění a doplňují trestní řády.

Ústavodárné Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

Čl. I.

Trestní řád č. 119/1873 ř. z. se mění a doplňuje takto

1. Za § 34 b) se vkládá § 34 c) tohoto znění

„§ 34 c.

Od stíhání činu veřejnou žalobou může být upuštěno, je-li obviněný vydán nebo vypovězen, anebo má-li být repatriován nebo odsunut z území Československé republiky.“

2. § 48 poslední odstavec bude zníti:

„Soukromému účastníku nepřísluší právo podati veřejnou žalobu místo státního zástupce, upustil-li státní zástupce od stíhání podle ustanovení §§ 34 a) až 34 c)“

3. Za § 363 a) se vkládá § 363 b) tohoto znění

„§ 363 b.

Bylo-li od stíhání veřejnou žalobou upuštěno podle ustanovení § 34 c) a nepominula-li ještě trestnost činu promlčením, může být trestní řízení proti obviněnému na návrh veřejného žalobce zahájeno nebo v něm pokračováno bez podmínek a formálnosti obnovy, jestliže nedojde k provedení vydání nebo vypovězení nebo jestliže se se repatriace nebo s odsunu, anebo jestliže obviněný se vrátil na území Československé republiky“

4. Za § 397 se vkládá § 397 a) tohoto znění

„§ 397 a.

(1) Ministr spravedlnosti může naříditi, aby od výkonu nebo od dalšího výkonu trestu na svobodě bylo upuštěno, je-li odsouzený vydán nebo vypovězen, anebo má-li být repatriován nebo odsunut z území Československé republiky

(2) Nedojde-li k provedení vydání nebo vypovězení nebo se se repatriace nebo s odsunu, anebo vrátí-li se vydaný, vypovězený, repatriovaný nebo odsunutý na území Československé republiky, trest se vykoná.“

5. § 449 poslední věta bude zníti:

„Toto právo soukromému účastníku nepřísluší, bylo-li od stíhání činu upuštěno podle ustanovení §§ 34 a) až 34 c)“

Čl. II.

Trestní řád zák. č. XXXIII/1896 se mění a doplňuje takto

1. Za § 33 se vkládá § 33a) tohoto znění:

„§ 33 a.

Od stíhání činu veřejnou žalobou může být upuštěno, je-li obviněný vydán nebo vypovězen, anebo má-li být repatriován nebo odsunut z území Československé republiky“

2. Do § 42 se vkládá jako další odstavec ustanovení tohoto znění:

„Tato práva nepřísluší poškozenému, upustil-li veřejný žalobce od stíhání podle § 33 a.“

3. Do § 444 se vkládá jako odstavec druhý ustanovení tohoto znění

„Ustanovení odstavce 1. platí přiměřeně pro případy, v nichž bylo od stíhání veřejnou žalobou upuštěno podle ustanovení § 33a), jestliže nedojde k provedení vydání nebo vypovězení nebo jestliže se se repatriace nebo s odsunu, anebo jestliže obviněný se vrátil na území Československé republiky“

4. Za § 504 se vkládá § 504a) tohoto znění:

„§ 504 a.

(1) Ministr spravedlnosti může naříditi, aby od výkonu nebo od dalšího výkonu trestu na svobodě bylo upuštěno, je-li odsouzený vydán nebo vypovězen, anebo má-li být repatriován nebo odsunut z území Československé republiky

(2) Nedojde-li k provedení vydání nebo vypovězení nebo se se repatriace nebo s odsunu, anebo vrátí-li se vydaný, vypovězený, repatriovaný nebo odsunutý na území Československé republiky, trest se vykoná.“

Čl. III.

Tento zákon nabývá účinnosti dnem vyhlášení a provedou jej ministři spravedlnosti a vnitra.

Dr. Beneš v r.

Dr. Zenkl v r.

Dr. Drtina v r.

Kopecný v r.
za ministra Noska.